

HỒI THỨ BA MƯƠI NHỮNG PHO TƯỢNG ĐÁ QUÁI ĐẢN

Đoàn người qua một khúc quanh tay áo thì bỗng thấy nóc hầm trông trái, Đỗ Dự nhìn lên thấy trời.

- Ở đây có lối thoát ra ngoài hèn chi loài thú ẩn trong này sống được lâu dài.

Đỗ Dự dùng khinh công vọt lên lỗ hồng quan sát và rồi lại xuống cho bọn lính biết sắp tới lãng Không Minh rồi.

Đoàn người lại tiếp tục lên đường, hầm bỗng thấp hẳn và đi xuống. Bỗng tên lính đi đầu khua đuốc báo động. Đỗ Dự phóng lên.

- Cái gì vậy ?
- Bẩm tướng công có người đứng trước mặt.

Nhìn tay chỉ của tên lính. Đỗ Dự thấy một người mặc toàn đồ trắng đứng sừng sững hai tay vung ra phía trước, như muốn bắt ai. Đỗ Dự rút tên dương cung bắn. Tên trúng ngực người mặc đồ trắng dội lại.

- Tiến tới, đó chỉ là tượng đá mặc đồ trắng.

Đỗ Dự sai đốt thêm đuốc và thân chính đi đầu tiến về phía tượng đá. Pho tượng đứng chật lòng hang mặt mũi dữ tợn. Đỗ Dự tới gần pho tượng quan sát thấy có thể chui qua háng pho tượng đi được bèn chui trước rồi ra lệnh cho lính chui sau. Đi chừng hai khắc Đỗ Dự tới một gian hầm rộng thênh thang, cuối hầm có pho tượng thứ hai y như pho tượng vừa chui qua. Đỗ Dự sai lính đi quan sát pho tượng thứ hai. Lính đi quan sát về nói rằng pho tượng này bên cạnh có một gian phòng và phòng có ba lỗ hờ trên cao chúng đã công kênh nhau lên xem thấy trong buồng có cửa thông với pho tượng.

Đỗ Dự sai lính công kênh lên quan sát gian phòng cạnh pho tượng và công nhận lính nói đúng, và thấy thêm giữa phòng có trụ đá chạm trở toàn thân một con rồng, đầu rồng chạm trở tin vi.

- Làm sao vào phòng này ?
- Xin tướng quân cho phá cửa...

Lính được sai lấy vũ khí phá cửa buồng nhưng đập phá vô ích vừa buồng vẫn vững vàng hết biết.

Thấy lạ Đỗ Dự sai lính đi mò chốt cơ quan mở cửa phòng. Riêng Đỗ Dự rờ tìm trên pho tượng.

Đỗ Dự nghi đầu gối pho tượng có cơ quan nhưng rờ không tới. Đỗ Dự đứng lên mu bàn chân với tay sờ đầu gối pho tượng. Bỗng dung nghe rầm rầm. Hai

cánh cửa sập xuống háng pho tượng nhốt mọi người trong hầm kín luôn. Bọn lính hoảng hốt chạy lạ rung hai cánh cửa sắt nhưng chẳng ăn thua gì. Trong khi đó Đỗ Dự sờ mó mân mê đầu gối pho tượng hy vọng mở cửa sắt, nhưng cửa vẫn đóng kín.

Đỗ Dự bước xuống nhìn đám lính miệng lẩm bẩm :

- Rờ không thấy gì mà cửa sập sập . Chắc có kẻ nào điều khiển cơ quan bí mật...Sập cửa.

Đỗ Dự đi đi lại lại trước phòng bỗng ngạc nhiên cửa phòng mở lúc nào không biết. Lính lao mình định vào, Đỗ Dự lại hiệu từ từ, Đỗ Dự thấy cây đá trở con rông bỗng lay động, và vụt một cái lưỡi dao từ trần gian nhà lao xuống ngay cửa, rồi thoáng một cái đao có cột dây sắt lại được kéo lên. Sau đó một phút đao lại phóng xuống khi con rông trên cột đá chuyển động.

- Nghe lệnh đây, khi lưỡi đao vừa rút lên ta lao vào ngay phòng, rồi tui bay lần lượt vào, nhớ chỉ vào năm đũa vòn ở lại canh gác đề phòng.

Vào phòng rồi Đỗ Dự cùng một tên lính tới cửa đến pho tượng bước lên tam cấp thấy sườn pho tượng trống rỗng.

- Đi vào trong pho tượng xem sao, nhớ đưa gươm lên trước nhé.

Tên lính lao vào pho tượng.

- Thấy gì trong pho tượng nói mau?

- Dạ thấy lạnh nơi sống lưng và trong tối thui á á chết con rồi...

Cả thân hình tên lính như bị tống ra ngoài bởi một bàn tay bí mật. Đỗ Dự bước lại đỡ tên lính thấy mặt đập nát và đã chết queo. Đỗ Dự ra lệnh cho lính lấy cây siêu đao dài hai thước và nó lẩm bẩm :

- Trong tượng có cơ quan giết người. Rõ ràng ta thấy tên lính bước vào bậc tam cấp thứ hai thì bị nạn.

Đỗ Dự cầm cây siêu đao đứng ở ngoài động thật mạnh cây siêu đao vào bậc đá thứ hai thì thấy một cây sắt đầu có bọc một cục gang bự thọc đến vù ra rồi lại rút về trong chớp mắt.

Đỗ Dự thấy bài toán đã có lời giải bèn kêu một tên lính lấy đuốc lên và nói :

- Tất cả cơ quan nằm trong pho tượng và ở nấc thứ hai tam cấp đụng tới là bị cục sắt đập vỡ mặt. Vậy bây giờ một là không đụng tới nấc tam cấp thứ hai, hoặc bước lên đó rồi sụp xuống rồi bước lên bậc thứ ba là an toàn.

Một tên lính tình nguyện nhận xét của Đỗ Dự thì quả như rằng nó bước lên bậc tam cấp thứ hai vừa ngồi thụp xuống thì quả đấm sắt tung ra liên tiếp ba cú nó nhào lên nấc thứ ba an toàn soi đuốc sáng trưng ruột pho tượng thấy máy móc cơ quan chằng chịt...

- Bước lên nấc cuối cùng kéo các sợi dây lòi tới cơ quan xem có biến gì không ?

Tên lính vừa làm theo lời chủ tướng thì nghe gian phòng ngoài chuyển động âm âm và tiếng rên khóc vang lên.

Biết có biến, Đỗ Dự ra lệnh tên lính ngừng tay và nhìn ra phòng ngoài thấy đám lính phòng ngoài canh hai cửa sắt bị tay tượng đá đập đứ đờ đầu đứ đờ tay, đứ đờ quèn trán.

- Thôi ngừng hết chớ có sờ mó gì nữa nguy hiểm lắm.
- Bấm chủ tướng cửa trên trần hầm mở toang.
- Thôi ta theo cửa này và rút cho êm, mình không đủ khả năng thám hiểm tiếp.

Đỗ Dự vừa nói dứt bỗng có tiếng cười vang lên như chọc tức Đỗ Dự.

- Tên hèn nhất, mày đã gây nên cảnh tang tóc còn cười có ngon ra mặt
- Mi không nhận ra tại sao hồi tên Đỗ Dự tham lam tàn bạo mà lại bắt tài kia. Mi làm sao đủ tài và đủ sức khám phá mộ Không Minh chỉ có vua người là Tấn Võ Đế mới làm nổi việc này. Ai đã đến đây là phải bỏ xác, nếu mi bớt sắc láo ta sẽ chỉ cho đường ra... Vì chỉ có một con đường sống, còn tất cả đều là đường chết.

- Vì sao vậy. Mi có ngon cứ ra mặt đi.
- Rồi mi sẽ gặp ta trước khi chết nếu mi không nghe lời ta.
- Hãy bước ra hồi tên đánh lén khôn nạn, mi có phải thằng cui tham lam muốn độc chiếm kho tàng Không Minh phải không?
- Ta là thằng cui đây .
- Nếu vậy ta quyết sống chết với mi một phen.
- Được ta chịu mi.

Tên cui ung dung từ vách đá bước ra.

- Hà hà bọn bây muốn thưởng thức phi tiêu của ta phải không, phi tiêu này có thuốc độc sước da là chết tốt đó...

Đỗ Dự hô lính vây tên cui, lính vừa vây tên cui thì một đám quần áo đen ào vào tấn công lính do đó chỉ còn có Đỗ Dự và tên cui là chưa giao chiến.

- Ta muốn vào phòng bọn mi vừa đi ra.
- Phòng đó tới nơi chôn Thánh thư của Không Minh đấy.

Bỗng nhiên bóng trắng xuất hiện tấn công thằng cui. Nhìn thấy bóng trắng tấn công thằng cui, thì Đỗ Dự phấn khởi nhảy ra trợ chiến. Nhưng thằng cui hú lên một tiếng và rút lui luôn cùng đám người áo đen.

Ngay lúc đó Đỗ Dự lại đạp lên ngón chân cái pho tượng cho cửa sắt sập xuống...

Bóng trắng vút lên vút lên pho tượng, Đỗ Dự vào phòng pho tượng điều khiển cơ quan tin rằng sẽ hạ được bóng trắng khi pho tượng giơ tay đập. Nhưng kì lạ nhanh như chớp bóng trắng ngồi trên vai pho tượng và cười khanh khách.

- Đỗ Dự chính người đã hại người rồi đó...

Dứt lời bóng trắng thò tay kéo lưỡi pho tượng, nền hầm tự nhiên rung chuyển âm âm. Đỗ Dự hô lính tập trung lại giữa phòng và Đỗ Dự cũng vọt đến đó và rớt xuống hầm. Đỗ Dự hô lính đốt đuốc lên thấy mình và đám lính bị nhốt trong gian phòng băng đá kín bưng.

- Rán nằm dưới đó đi, sám hối về lòng tham, và sự ngu dốt liều lĩnh. Chúng mày sẽ được chết mát mẻ lắm, nước sẽ ngập phòng...

Quả như là nước từ từ vào phòng. Khi nước tới ngực thì bọn lính điên loạn. Nước ngập tới đầu thì Đỗ Dự bơi và bám lấy cái chuông sắt trên nắp hầm. Bỗng Đỗ Dự có cảm giác nắp hầm được mở ra vì dưới chân chàng không còn đạp vào nước, nhưng Đỗ Dự tuột tay lại té xuống nước, nhiều tiếng la ó vang lên vì Đỗ Dự dè lên đám lính.

Đỗ Dự từ từ leo lên mặt hầm và kéo đám lính còn sống sót lên, vừa lên tới mặt đất thì Đỗ Dự nghe tiếng võ khí chạm vào nhau chàn mở mắt to ra nhìn thấy bóng trắng đang đánh bóng đen.

- Ta sẽ lột cái mặt nạ cùi của mi ra xem mi là ai mà tàn bạo dự vậy.

- Chính mày mới tàn ác, Không Minh tái thế gì mày...

- Ta không giết ai bao giờ ta chỉ ngăn những kẻ đến quấy phá chôn tơn nghiêm. Chúng có chính ra mở hầm giải thoát cho bọn Đỗ Dự khỏi chết đuối mà...

- Ta không muốn Đỗ Dự sống nên mới trở lại giao tranh với ngươi...

- Ngươi ác quá...

- Ta phải ủng hộ bóng trắng...

Nói dứt lời Đỗ Dự và đám lính xông vào tấn công bóng đêm. Bị tấn công thành linh bóng đen lui về phía hầm chông, chỉ chờ có thể Đỗ Dự phóng lên pho tượng đẩy lưỡi pho tượng lại cơ quan chuyển động âm âm. Lính reo hò bóng đen kẹt chân dưới miệng hầm.

- Cái mặt cùi là mặt giả hãy lột mặt nạ nó ra xem nó là ai...

Đỗ Dự phóng tới định lột mặt nạ tên cùi. Nhưng bóng đen dù kẹt chân vẫn quơ chùy lên quyết chiến với ai lại gần.

- Đứa nào ngon lại đây.

Đỗ Dự xông lại chém loạn lên nhưng gươm bị chùy gạt ra.

- Thôi các ngươi ngừng chém giết tên cùi sẽ mang tật ở chân suốt đời vậy là nó sẽ tự lột mặt nạ được rồi.

Nói dứt lời bóng trắng nhảy lên tượng đá mở nắp hầm.

Ngay lúc đó có chục bóng đen đến bảo vệ tên cùi đánh Đỗ Dự ôm tên cùi mang đi

Đám Đỗ Dự cố vây chặt đám bóng đen và tên cùi. Hai bên hỗn chiến ác liệt. Bóng trắng nhìn cảnh tượng này cười nhạt ném một trái nổ xuống rồi bỏ đi. Trái nổ làm mọi người trong phòng ngộp thở ngất xỉu hết.